

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124011004
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124011004.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, obžalovaného a zúčastnenej osoby proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/14/2024-1003 z 03.12.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.05.2025, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení – zhabaní veci zúčastnenej osobe D. B..

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., hlásený trvalý pobyt mesto C., vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov od 19. októbra 2023,

u k l a d á :

Podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí - digitálnej váhy s ulomeným vrchným krytom nezistenej značky o rozmere 4,5 cm x 8,5 cm, digitálnej mikrováhy značky Ldonex sivej farby, mobilného telefónu značky Iphone, striebornej farby, bez poškodenia, bez obalu, dvoch kľúčov k osobnému motorovému vozidlu značky Škoda Octavia s evidenčným číslom C. a osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia s evidenčným číslom C., zelenej metalízy, VIN: C..

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu značky iPhone, čiernej farby, s rozbitým predným sklom v oboch dolných rohoch, s nepoškodenou zadnou stranou, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilného telefónu značky Iphone, striebornej farby, bez poškodenia, bez obalu, mobilného telefónu značky Iphone, čiernej farby, s rozbitým predným sklom (displej), s nepoškodenou zadnou stranou, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilného telefónu značky Iphone SE, striebornej farby, z prednej časti nepoškodený so zadnou časťou rozbitou v oboch spodných rohoch a v hornej časti fotoaparátu, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, SIM karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXX a finančnej hotovosti vo výške 11.514,20 eura zloženej na účte Okresného súdu Trnava pod položkou D15 14/2024.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostať sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/14/2024-1003 z 03.12.2024 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., hlásený pobyt Mesto C., uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

od presne nezisteného času, minimálne od septembra 2022 do 20:05 hod. 19. októbra 2023 na nezistených miestach a od nezistených osôb v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov obžalovaný 1/ A. B. pre seba aj ďalšie osoby neoprávnene zadovážoval pervitín - metamfetamín a sušené konope - marihuanu za účelom ich následného predaja a iných foriem distribúcie a osobnej konzumácie, tieto látky následne neoprávnene prechovával na neustálených miestach, takto omamné a psychotropné látky za finančnú úhradu najmä v meste Trnava a na iných miestach opakovane predával a distribuoval ďalším osobám, resp. užívateľom, minimálne B. E., obžalovanej 2/ F. D., G. H. a I. G., pričom v období od približne 14. októbra 2023 do 19. októbra 2023 takto konal po predchádzajúcej spoločnej dohode s obžalovanou 2/ F. D., a teda prechovávali predtým neoprávnene zaobstaraný pervitín - metamfetamín, ktorý následne distribuovali, tým spôsobom, že obžalovaná 2/ F. D. pomáhala obžalovanému 1/ A. B. tieto látky prenášať ako aj finančné prostriedky, ktoré z tejto činnosti pochádzali, u seba v kabelke, tieto látky mu pomáhala rozdeľovať, vážiť a baliť na jednotlivé dávky určené odberateľom a to najmenej 19. októbra 2023 B. E., pre ktorého v Trnave na toailete pizzerie D. išla na pokyn obžalovaného 1/ A. B. odvážiť 2,5 g kryštalickej látky do plastového vrečka, kde následne boli obidvaja v meste C. J. A. K. XX pred budovou reštaurácie D. 19. októbra 2023 v čase o 20:05 hod. zadržaní, pričom v tom čase u seba neoprávnene

prechovával obžalovaný 1/ A. B. v zauzlenom plastovom vrečku biely kryštalický materiál s hmotnosťou 69,58 g, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 62,9 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktoré množstvo materiálu obsahovalo 43,76 g absolútneho metamfetamínu, v plastovom vrečku s tlakovým uzáverom biely kryštalický materiál s hmotnosťou 32,74 g, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 63,5 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktoré množstvo materiálu obsahovalo 20,79 g absolútneho metamfetamínu, v plastovom vrečku s tlakovým uzáverom sušené konope (marihuana) s hmotnosťou 1 564 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 14,3 % hmotnostného,

prechovávala obžalovaná 2/ F. D. v predloženej plastovom vrečku s tlakovým uzáverom biely kryštalický materiál s hmotnosťou 1 897 mg, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín, s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 64,7 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktoré množstvo obsahovalo 1 227 mg absolútneho

metamfetamínu, v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom biely kryštalický materiál s hmotnosťou 9 905 mg, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 63,3 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktoré množstvo obsahovalo 6 270 mg absolútneho metamfetamínu, v papierovej skladačke biely kryštalický materiál s hmotnosťou 5 131 mg, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 63,1 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktoré množstvo materiálu obsahovalo 3 238 mg absolútneho metamfetamínu, v papierovej skladačke biely kryštalický materiál s hmotnosťou 699 mg, ktorý obsahoval účinnú látku metamfetamín s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 65,7 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), ktoré množstvo materiálu obsahovalo 459 mg absolútneho metamfetamínu,

teda obžalovaný 1/ A. B. disponoval rastlinným materiálom Cannabis v množstve 1 564 mg, z ktorého je možné pripraviť minimálne tri jednotlivé dávky v hodnote minimálne 10,95 eura a obidvaja obžalovaní spolu disponovali látkou metamfetamín v celkovej hmotnosti 119 952 mg, z ktorej je možné pripraviť minimálne 1 199 jednotlivých dávok v hodnote približne 3 598,56 eura, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle citovaného zákona zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle citovaného zákona zaradený do I. skupiny omamných látok

a obžalovaný 1/ A. B. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/47/2015 z 9. marca 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/76/2017 - 178 z 26. októbra 2017 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 a následne rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/4/2017 z 19. decembra 2017, právoplatným 19. decembra 2017, za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne,

Za tento skutok uložil okresný súd obžalovanému podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí - digitálnej váhy s ulomeným vrchným krytom nezistenej značky o rozmere 4,5 cm x 8,5 cm, digitálnej mikrováhy značky Ldonex sivej farby, mobilného telefónu značky Iphone, striebornej farby, bez poškodenia, bez obalu, dvoch kľúčov k osobnému motorovému vozidlu značky Škoda Octavia s evidenčným číslom C. a osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia s evidenčným číslom C., zelenej metalízy, VIN: C. a podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona aj trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu značky iPhone, čiernej farby, s rozbitým predným sklom v oboch dolných rohoch, s nepoškodenou zadnou stranou, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilného telefónu značky Iphone, striebornej farby, bez poškodenia, bez obalu, mobilného telefónu značky Iphone, čiernej farby, s rozbitým predným sklom (displej), s nepoškodenou zadnou stranou, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilného telefónu značky Iphone SE, striebornej farby, z prednej časti nepoškodený so zadnou časťou rozbitou v oboch spodných rohoch a v hornej časti fotoaparátu, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, SIM karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXX a finančnej hotovosti vo výške 2.514,20 eura zloženej na účte Okresného súdu Trnava pod položkou D15 14/2024. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona súd rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika. Zároveň obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ďalej uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostať sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný

úradník vopred informovaný a tiež podľa § 77 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

Okresný súd napadnutým rozsudkom tiež rozhodol podľa § 83 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona tak, že uložil zúčastnenej osobe D. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom F. L. C. XXXX/X, C. ochranné opatrenie - zhabanie vecí, a to osobného motorového vozidla značky AUDI A6, evidenčné číslo M., svetlá strieborná metalíza, VIN: N. a kľúču k predmetnému osobnému motorovému vozidlu a podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona rozhodol, že vlastníkom zhabaných vecí sa stáva Slovenská republika.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 1003-1014.

Proti tomuto rozsudku výlučne čo do výroku o treste podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil na č.l. 995 a č.l. 1022, obžalovaný čo do výroku o treste a ochrannom opatrení na č.l. 1017 a č.l. 1031 a čo do výroku o uložení ochranného opatrenia aj zúčastnená osoba D. B. (matka obžalovaného), ktorá odvolanie písomne odôvodnila na č.l. 1028.

Okresný prokurátor v odvolaní podanom čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného sa v úvode odvolania stotožnil s rozhodnutím vo výroku o vine, ktorý považuje za správny a zákonný. Rovnako sa stotožnil aj s výškou uloženého trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, keď okresný súd zohľadnil priznanie sa obžalovaného ku skutku a učené vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Rozsudok však nepovažuje za zákonný vo výroku o treste, a to vo vzťahu k neuloženiu trestu prepadnutia vecí – celej zaistenej finančnej hotovosti vo výške 11.514,20,- Eur. Poukázal na právnu úpravu výnosu z trestnej činnosti a zistenia vecí. Namietal, že pokiaľ okresný súd nemal za preukázané, že celá suma, resp. jej časť nebola priamym výnosom z trestnej činnosti, mal dôsledne zvážiť, či nie sú splnené podmienky na posúdenie zaistených finančných prostriedkov ako náhradnej hodnoty, nakoľko bolo preukázané a zistené, že obžalovaný získal trestnou činnosťou finančné prostriedky, ako prostriedky z nepoctivých zdrojov. Z uvedeného dôvodu mal prihliadnuť na § 34 ods. 4 Trestného poriadku. Na základe vykonaného dokazovania, z výpovedí svedkov, sledovania osôb má za to, že obžalovaný získal dokonca vyšší finančný prospech ako je hodnota zaistených finančných prostriedkov, o ktorej rozhodol okresný súd vo výroku. Požičaním peňazí prešlo vlastníctvo na dlžníka, a to obžalovaného, preto aj keby týždeň pred skutkom požičala obžalovanému matka a svedkyňa O. P. finančnú hotovosť, tieto osoby stratili právny vzťah k požičaným finančným prostriedkom. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že množstvo zaistených omamných látok nemohlo slúžiť pre vlastnú spotrebu obžalovaného, ale na ďalšiu distribúciu za účelom zisku. Ustanovenie § 173 Trestného poriadku je totižto dealerským paragrafom, kde sa automaticky predpokladá, že páchatel s látkou nakladá za účelom zisku (predaja alebo distribúcie). Obžalovaný bol pred spáchaním skutku nezamestnaný, bez preukázateľného príjmu, všetko tak nasvedčuje tomu, že zadržané finančné prostriedky možno minimálne posúdiť ako náhradnú hodnotu za výnos z trestnej činnosti, čo následne odôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny a už vôbec nepôsobí odstrašujúcim účinkom na ostatných členov spoločnosti. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akým spôsobom mieni súd naložiť so zvyšnými zaistenými finančnými prostriedkami vo výške 9.000,-Eur. Možno sa len domnievať, že túto sumu vráti obžalovaného, čo však považuje za rozpor s účelom trestného konania. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného zákona vo veci rozhodol sám tak, že uloží obžalovanému trest zhabania vecí – finančnej hotovosti vo výške 11.514,20,-Eur.

Obžalovaný v odvolaní podanom čo do výroku o treste namietal neprimerane prísny trest, pričom súd navyše nesprávne nepoužil § 39 ods. 5 Trestného zákona. Rovnako za neodôvodnené považuje uloženie prepadnutia majetku a uloženie ochranného opatrenia. Okresný súd sa podľa názoru obžalovaného bezdôvodne odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe v tom, že aj napriek vyhláseniu obžalovaného o vine neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona, ktoré umožňovalo uložiť obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V tejto veci poukázal na trestnú vec vedenú Okresným súdom Trnava sp. zn. 10T/21/2024 a sp. zn. 35T/82/2023, v ktorej súd páchatelovi totožného trestného činu uložil trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby aj napriek tomu, že bol v minulosti súdne trestaný pre drogovú trestnú činnosť. Ďalej poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/82/2024 a sp. zn. 5To/30/2024. Uložený trest vo výmere 7 rokov je trestom neprimeraným, ktorý nie je v súlade so zásadami pre ukládanie trestu. Obžalovaný si protiprávnosť

svojho konania uvedomuje, svoje konanie ľutuje, bude sa snažiť o nápravu. Počas celého trestného konania sa ku skutku priznával, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Ďalej namieta dvojnásobné potrestanie za spáchanie jedného trestného činu, pretože za predchádzajúcu trestnú činnosť bol obžalovanému odložený nepodmienečný trest a nakoľko sa spáchania skutku dopustil v počas plynutia podmiennečného odkladu, bude mu predchádzajúci trest premenený. Žiada preto, aby súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na túto skutočnosť, že v súčte bude potrestanie obžalovaného neprimerane prísne. Uloženie ochranného dohľadu považuje za nadbytočné. Trest odňatia slobody, ktorý bude musieť obžalovaný vykonať bude pre obžalovaného dostatočne dlhý na nápravu a dlhý na povinnú abstinenciu, preto uloženie ochranného opatrenia a obmedzení nie je dôvodné. Ďalej namietal aj nezákonnosť výroku o zhabaní veci – motorového vozidla zn. AUDI, ktorého vlastníčkou je matka obžalovaného. Vozidlo mal obžalovaný u seba len z dôvodu poverenia jeho obstaraním matkou a zabezpečením opráv. Po kúpe a zaobstaraní všetkých opráv a úkonov vozidlo odovzdal matke, avšak s jednou vadou, rozbitým oknom, ktorú vadu mal dať ešte dodatočne opraviť. Uvedené vozidlo obžalovaný na páchanie trestnej činnosti nikdy nevyužíval, vo vozidle sa viezol len za účelom jeho opráv, preskúšania a prevozu do servisu a späť. V konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný vozidlo využíval na páchanie trestnej činnosti, preto je uloženie jeho zhabania nezákonné. Pokiaľ ide o výrok trestu prepadnutia veci, finančná hotovosť predstavovala úspory obžalovaného, nepochádzala z trestnej činnosti. Úspory boli určené na plánovanú dovolenku. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám a uložil obžalovanému primeraný trest.

Zúčastnená osoba D. B. v odvolaní podanom čo do výroku o uložení ochranného opatrenia - zhabania veci motorového vozidla AUDI A6, EČ:M., VIN:N., namietala nezákonnosť tohto výroku. Uloženie ochranného opatrenia v predmetnej veci považuje za neprimerane prísne a nedôvodné. Uviedla, že predmetné motorové vozidlo patrí jej a jej manželovi, plánovala ho užívať pre ich spoločné potreby. Syna – obžalovaného požiadala o pomoc s obstaraním a odstránením vád, pričom obstaranie aj opravy financovala sama a obžalovaný jej len pomáhal s behaním po úradoch a autoservisoch počas jej odcestovania do zahraničia. Z uvedeného dôvodu obžalovaného aj splnomocnila na právne úkony v tomto rozsahu. Vozidlo mal obžalovaný odviezť na opravu do Žiliny, a tak je logické, že musel vozidlo na jednotlivé úkony odviezť. V konaní nebolo preukázané, že obžalovaný vozidlo používal na páchanie trestnej činnosti alebo na zakrytie trestnej činnosti. Kúpu vozidla a náklady naň financovala sama, čo bolo v konaní preukázané a ničím nespochybné. Argumentácia prokurátora o účelovom prepísaní vozidla na zúčastnenú osobu je len ničím nepodložené tvrdenie. Ďalej uviedla, že obžalovaný vlastní motorové vozidlo a preto nemal potrebu zaobštarávať si ďalšie, a tiež nemal žiaden dôvod prepísať ho na zúčastnenú osobu. Navrhla, aby odvolací súd vo výroku o zhabaní veci rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol, alternatívne aby vec zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora poukázal na nedôvodnosť jeho odvolacej argumentácie. Podľa názoru obžalovaného okresný súd pokiaľ ide o výrok o treste nerozhodol správne a zákonne, v dôsledku čoho sám podal odvolanie a namietal proti výroku o zhabaní finančnej hotovosti. Finančná hotovosť, ktorej prepadnutie súd uložil totiž patrila k úsporám obžalovaného, ktoré mal ešte z obdobia, keď pracoval, pričom v konaní nebolo preukázané, že tieto finančné prostriedky pochádzali ako výnos z trestnej činnosti. Nie je dôvodné, aby zaistená vec bola automaticky postihnutá trestom prepadnutia veci bez splnenia zákonných podmienok. Ani v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom nebolo dostatočne preukázané, že predmetné finančné prostriedky majú nezákonný pôvod. Ďalej namieta, že v tomto prípade nie je možné použiť ustanovenie § 96g Trestného poriadku, a to zaistenie náhradnej hodnoty. Tento inštitút nevyužil ani prokurátor v prípravnom konaní, v konaní nebola preukázaná výška výnosu z trestnej činnosti a ani základná hypotéza, že nie je možné zaistiť konkrétnu huteľnú vec, peňažné prostriedky. Rovnako ani v súlade so zásadou in dubio pro reo nemožno postihnúť odsúdeného trestom prepadnutia veci v situácií, kedy dôvody pre uloženie tohto trestu neboli preukázané. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 27.05.2025 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu a zúčastnenej osoby. Všetky procesné strany zotrvali na podaných odvolaniach, nežiadali o jeho zmenu či doplnenie. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním okresného prokurátora, odvolaním obžalovaného,

a tiež odvolaním zúčastnenej osoby, vyjadrením obžalovaného k odvolaniu prokurátora, odpisom registra trestov na obžalovaného, relevantnými lustráciami na osobu obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému spisovému materiálu ani ďalšie návrhy na vykonanie či doplnenie dokazovania. Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného a zúčastnenej osoby zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné. Zotrval na dôvodoch podaného odvolania okresným prokurátorom, navrhol rozhodnúť v zmysle odvolacieho návrhu prokuratúry. Zúčastnená osoba navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o zhabaní vecí. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval odvolania a jeho doplnenia, navrhol odvolanie prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť a výrok o treste napadnutého rozsudku zrušiť a uložiť obžalovanému primeraný trest. Obžalovaný vyjadril ľútosť nad spáchaním skutku, navrhol zrušiť trest prepadnutia motorového vozidla Škoda Octavia a Audi a tiež finančnej hotovosti, pretože nepochádzali z trestnej činnosti. Okrem uvedeného požiadal o zmiernenie trestu.

Odvolací súd zistil, že odvolanie podali všetky procesné strany na to oprávnené, a to okresný prokurátor, obžalovaný a jeho obhajca a tiež zúčastnená osoba, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolania okresného prokurátora ako aj zúčastnenej osoby boli dôvodné. Vzhľadom na obsah odvolacích námietok dospel k záveru, že napadnutým výrokom o treste a ochrannom opatrení bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a okresným súdom uložený trest je neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudok porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

V konaní bolo nepochybne preukázané s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 27.08.2024, že obžalovaný sa dopustil spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý v zmysle novelizovaného ustanovenia § 173 ods. 3 Trestného poriadku možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody v trvaní sedem až pätnásť rokov. Okresný súd skutok správne právne kvalifikoval, pri ukladaní trestu vychádzal zo správne ustálennej trestnej sadzby a rovnako správne pri ukladaní trestu prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v § 33a a nasl. Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Primárne sa odvolací súd vysporiada s námietkami obžalovaného o neprimerane prísnom treste a postupe okresného súdu, ktorý vo veci neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona, a to aj napriek tomu, že obžalovaný učinil vyhlásenie o vine a ku skutku sa priznal.

Ako už správne poukázal aj obhajca obžalovaného, možnosť využitia mimoriadneho zníženia trestu za situácie vyhlásenia obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je koncipovaná na princípe fakultatívnosti, to znamená, že len a výlučne súd rozhoduje o tom, či ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona využije, alebo naopak, uloží obžalovanému trest v ustanovenej trestnej sadzbe. Pri úvahe nad možnosťou využitia tohto oprávnenia však nie je rozhodujúce len to, že sa obžalovaný ku skutku priznal a učinil vyhlásenie o vine, ale aj celkový postoj obžalovaného v trestnom stíhaní, jeho snaha o nápravu, a tiež okolnosti spáchania skutku, a to práve z dôvodu predchádzania kalkulácií obžalovaného vo vzťahu k ukladaniu trestu, kedy vyhlásenie o vine učiní len formálne, bez úprimného a kritického postoja k vlastnej protiprávnej činnosti. Odvolací súd sa v tomto prípade stotožňuje s úvahou okresného súdu o tom, že v prípade obžalovaného, najmä s poukazom na skutočnosti viažuce sa k jeho osobe by nebolo v súlade s prvkom generálnej ako aj individuálnej prevencie, a ani v súlade s požiadavkou primeranosti a spravodlivosti trestu, uloženie trestu pod dolnou hranicou trestnej sadzby. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že v prípade obžalovaného existovala výrazná prevaha skutočností, ktoré mu priťažovali (nie v rovine priťažujúcich okolností). Obžalovaný už bol pred spáchaním tohto skutku dvakrát odsúdený pre drogovú trestnú činnosť, z toho v jednom prípade pre obchodovanie s omamnými látkami, a teda opätovne za tzv. dílerský paragraf. Z výkonu predchádzajúceho trestu za obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami bol podmienene prepustený, bola mu určená skúšobná doba v trvaní 6 rokov. Obžalovaný sa v pomerne krátkej dobe po podmienene prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopustil opätovného spáchania rovnakej trestnej činnosti, opakovane a vo veľkom rozsahu obchodoval s omamnými látkami, skutok páchal po dlhší čas a na viacerých osobách. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie mal a musel vedieť, aké následky poniesie nielen v prípade opätovného odsúdenia ale musel mať vedomosť aj o tom, že výkon trestu z ktorého bol podmienene prepustený môže byť následne vykonaný. Obžalovaný sa po podmienene prepustení z výkonu trestu sám a svojvoľne rozhodol, že bude páchať trestnú činnosť, ani po výkone trestu si nenašiel stabilné zamestnanie, ktorým by si dokázal zabezpečiť živobytie. Nielenže sa opätovne stal konzumentom omamných látok, tie začal vo veľkých množstvách nakupovať a aj predávať, a to nielen v mieste svojho bydliska, ale aj v okolitých mestách (Hlohovec, Sereď, atď), omamné látky predával za účelom zisku, nie aby si prípadne vykryl nákup pre svoju vlastnú spotrebu. Tým len preukázal, že podmienene prepustenie z predchádzajúceho výkonu trestu nevyužil ako šancu viesť riadny život, ale ako šancu pokračovať v kriminálnom správaní. Takýto postoj odsúdeného nemôže byť prejavom polepšenia, pritom aj zmena nazerania na vlastnú trestnú činnosť je jedným z výrazov polepšenia sa odsúdeného, čo sa však v danej veci nestalo. S názorom obžalovaného o naplnení účelu trestu uložením trestu kratšieho trvania tak odvolací súd nesúhlasí, práve naopak, nápravu odsúdeného považuje za sťažujúcu, nakoľko v prípade odsúdeného doteraz uložené a vykonané tresty nevedli k náprave a vedeniu riadneho života na slobode, resp. nespĺnili svoj zákonom predpokladaný účel. Z hľadiska vyššie naznačenej trestnej minulosti obžalovaného je potom potrebné konštatovať, že tento zjavne nie je schopný viesť na slobode riadny život bez toho, aby neprichádzal do kontaktu s omamnými látkami. Niet tak rozumného dôvodu pre zmiernenie trestu, pričom netreba opomíňať, že obžalovanému bol uložený trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Odsúdený spôsobom svojho života teda preukázal, že eventuálne miernejší trest bude postačovať na jeho nápravu a splnenie zákonom predpokladaného účelu trestu a je potrebné na neho pôsobiť práve výkonom trestu odňatia slobody v takej výmere, akej rozhodol okresný súd, s čím sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje.

Na dôvažok sa odvolaciemu súdu žiada uviesť, že obžalovaný by si mal v danej súvislosti uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a, a že sa ukladá nielen v závislosti od osobných pomerov obžalovaného osoby, ale i charakteru trestného činu či tendencii páchatel'a opakovane páchať totožnú trestnú činnosť, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, ktorou poukazoval na rozhodovaciu činnosť iných všeobecných súdov SR v totožných veciach, v ktorých bol páchatelovi ukladaný miernejší trest využitím aplikácie § 39 ods. 5 Trestného zákona v prípade učinenia vyhlásenia o vine, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že každé konanie páchatel'a naplňajúce skutkovú podstatu tohto trestného činu nemožno generalizovať, a preto ukládanie trestu je potrebné riešiť jednotlivo pri každom trestnom čine s ohľadom na všetky okolnosti spáchania trestného činu, ale taktiež na osobu páchatel'a, jeho motív, mieru postihu rodinných príslušníkov, a ďalšie.

V tomto smere navyše odvolací súd poukazuje na závery Ústavného súdu SR, ktorý sa už opakovane vyjadril k problematike odlišnosti rozhodovacej činnosti všeobecných súdov tak, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, a to aj napriek tomu, že protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere verejnosti v spravodlivé súdne konanie a v súdny systém ako taký (IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

Trestné veci, na ktoré poukazuje obžalovaný majú spoločného menovateľa len v žalovanom skutku. Každá vec sa vyznačovala inými okolnosťami, za ktorých k spáchaniu skutku došlo, a tiež inými pomermi na strane páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Okresný súd v tomto prípade svoje rozhodnutie o uložení trestu celkom zreteľne individualizoval, všetky špecifiká trestnej činnosti boli materializované na tu prejednávanú vec, čím sa zároveň odlišovala od trestných vecí, na ktoré obžalovaný poukázal. Eventuálna odlišnosť sa týkala len výšky uloženého trestu, pričom ako už bolo uvedené v odôvodnení vyššie, trest reflektuje individuálne na toho ktorého páchatel'a a skutkové okolnosti každej prejednávanej veci bez akejkolvek generalizácie s inými, skutkovo totožnými vecami.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou obžalovaného o akejsi podľa jeho názoru „nadbytočnosť“ uloženia ochranného dohľadu a primeraných obmedzení a povinností. Práve naopak, u obžalovaného je zvýraznená potreba pôsobiť naňho aj po výkone trestu odňatia slobody, nakoľko opakovaným spáchaním trestnej činnosti po predchádzajúcom odsúdení existuje dôvodná pochybnosť o jeho polepšení a riziko opätovného spáchania trestného činu je vysoké. Za plne dôvodné považuje odvolací súd jednak uloženie obmedzenia v podobe zákazu požívania iných návykových látok, a to aj po tzv. nútenej abstinencii vo výkone trestu, a tiež povinnosť preukazovať zdroje svojej obživy spolu s ďalšími povinnosťami uloženými v zmysle § 77 ods. 1 Trestného zákona. Treba mať na zreteli, že práve prostredie mimo výkonu trestu bude po výkone trestu pre obžalovaného rizikovým, bude mať opätovne možnosť vrátiť sa k predošlému spôsobu života a v rámci zníženia rizika bude povinný strieť obmedzenia, ktoré ho môžu napraviť, pokiaľ obžalovaný vo výkone trestu zaujme skutočne kritický postoj k doterajšiemu životu.

Pokiaľ ide o spoločné odvolacie námietky prokurátora ako aj obžalovaného vo vzťahu k uloženiu trestu prepadnutia veci, a to celej zaistenej finančnej hotovosti vo výške 11.514,20,-Eur, v tomto rozsahu dal odvolací súd za pravdu práve prokurátorovi, a jeho námietke vyhovel.

Nestotožnil sa s názorom okresného súdu, že údajná pôžička vo výške 5.000,-Eur od matky obžalovaného a pôžička vo výške 4.000,-Eur svedkyne O. P. mala byť určená na páchanie trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti. Aj napriek tomu, že svedkyne a rovnako obžalovaný uviedli, že išlo o pôžičku, odvolací súd tomuto tvrdeniu neuveril. Spochybňujú ho totižto viaceré v konaní zistené skutočnosti, a to jednak, nie je zrejmé, prečo mal obžalovaný práve v čase odovzdávania pervitínu odberateľovi pri sebe údajnú pôžičku a finančné prostriedky, ktoré mali byť podľa jeho tvrdenia určené na dovolenku a život v zahraničí, ktoré mu navyše boli poskytnuté najmenej týždeň pred spáchaním skutku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na výpoveď svedkyne D. B., ktorá najskôr uvádzala, že išlo o pôžičku, následne vypovedala o tom, že obžalovaný mal u nej odloženú finančnú hotovosť, ktorú si priebežne čerpal pričom odloženú hotovosť mal aj u svojej tety. To spochybňuje titul požičaných peňazí, ale nasvedčuje práve tomu, že obžalovaný na predaji omamných látok profitoval, pričom „zarobené“ peniaze uschovával u svojej matky, tety či iných osôb, práve preto, aby predišiel možnému odhaleniu a usvedčeniu zo spáchania trestnej činnosti. Svedčí o tom aj skutočnosť, o ktorej vypovedala matka obžalovaného, ktorá mu údajne platila podnájom v D.. Výpoveď svedkyne – matky obžalovaného je vnútorne rozporná, nasvedčuje to práve o úmysle zakryvať pôvod

finančných prostriedkov obžalovaného, keď na jednej strane sa snažila vypovedať o obžalovanom ako o nemajetnom, keď mu údajne požičiavala rôzne obnosy peňazí a platila zaň nájom a na druhej strane vypovedala o tom, ako mal obžalovaný u nej uschované finančné prostriedky, ktoré mu ona postupne a na požiadanie odovzdávala. Netreba opomínať na dôkaz – a to prepis telefonického hovoru, kedy obžalovaný svojej matke telefonoval po tom, ako našiel svoju priateľku obesenú, pričom sama svedkyňa obžalovaného dotazovala či má „niečo“ u seba a ak áno, aby sa toho rýchlo zbavil. Obžalovaný vedel, že prípadný finančný obnos je preňho rizikový, bol znalý procesných postupov v rámci objasňovania trestnej činnosti, čo napokon bolo potvrdené aj tým, že predpokladal, že bude sledovaný orgánmi činnými v trestnom konaní a preto aj počas jazdy osobným motorovým vozidlom robil také manévry v cestnej premávke, kvôli ktorým bolo napokon sledovanie neúspešné. Z uvedeného dôvodu zisk z trestnej činnosti s najväčšou pravdepodobnosťou uchovával u rôznych osôb a väčší obnos mal pri sebe v prípade kúpy či predaja omamných látok. Ďalej odvolací súd poukazuje na výpoveď svedkyne O. P., ktorá uviedla, že obžalovanému požičala 4.000,-Eur, obžalovaný ju vopred o pôžičku nežiadal, požiadala o peniaze až v momente návštevy v jej domácnosti, čo sa javí ako vysoko nepravdepodobné a nelogické. Obžalovaný sa zmieňoval o plánovanej dovolenke, svedkyne pritom vypovedali o pobyte v zahraničí za účelom práce. Na tomto mieste je nutné poukázať aj na výpoveď spoluobžalovanej, ktorá uviedla, že obžalovaný robil nákupy pervitínu vo veľkých množstvách, a to za 4.000-5.000,-Eur, a preto nebolo ničím výnimočným, že by finančný obnos najmenej v takejto výške u seba bežne mal v momente, kedy chystal väčší nákup či predal väčšie množstvo pervitínu. Obraz o pôvode a účele zaistených finančných prostriedkov napokon dotvára aj výpoveď svedkyne G. H., ktorá uviedla, že obžalovaný z drogovej trestnej činnosti skutočne profitoval, jeho „príjem“ sa pohyboval v tisícoch eur, pričom sama bola očitým svedkom toho, že obžalovaný pred ňou počítal hotovosť v objeme niekoľkých tisícoch eur. Obrana obžalovaného o údajnej pôžičke od svedkýň potom neobstála, a odvolací súd sa stotožňuje s názorom prokurátora o tom, že zaistené finančné prostriedky boli výnosom z trestnej činnosti. Napokon sa odvolací súd nestotožnil ani s obhajobou obžalovaného, ktorý tvrdil, že prepadnutá finančná čiastka vo výške 2.514,20,-Eur pochádza z jeho úspor. Obžalovaný de facto pred spáchaním skutku okrem občasných „dohodárskych“ prác nemal stabilný príjem a zdroj svojej obživy, čo vylučuje jeho obhajobu o úsporách z legálneho príjmu.

Z vyššie uvedeného dôvodu potom odvolací súd pristúpil k zmene výroku o uložení trestu prepadnutia vecí v zmysle § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, keď obžalovanému uložil nový trest prepadnutia vecí, ktorým postihol celú zaistenú čiastku vo výške 11.514,20,-Eur.

Naopak, odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou zúčastnenej osoby a obžalovaného, ktorí od začiatku konania a rovnako v odvolaní namietali skutočnosť, že osobné motorové vozidlo zn. AUDI A6, ev. č. M., VIN:N. patrilo svedkyňi D. B., ktorá bola jeho vlastníčkou a užívateľkou a vozidlo nebolo výnosom z trestnej činnosti. Za objektívne vykonaným dokazovaním preukázané bolo, že vlastníčkou a užívateľkou vozidla zn. AUDI A6, ev. č. M. bola podľa evidenčnej karty vozidiel práve matka obžalovaného ako zúčastnená osoba, a to od 25.08.2023. Sporným ostávala skutočnosť, či predmetné motorové vozidlo bolo výnosom z trestnej činnosti. Odvolací súd sa s poukazom na vykonané dokazovanie nemôže jednoznačne stotožniť s názorom okresného súdu o jednoznačnom preukázaní skutočnosti, že vozidlo bolo výnosom z trestnej činnosti, nakoľko z viacerých vykonaných dôkazov vyplynulo, že obžalovaný síce vozidlo občasne užíval, no s cieľom jeho opráv a úprav, resp. za účelom obstarania predaja a súvisiacich vecí v mene svojej matky. Svedkyňa D. B. uviedla, že obžalovanému dala finančnú hotovosť 4.000,-Eur, aby vozidlo kúpil, išiel ho vyzdvihnúť a zabezpečil potrebné opravy. Podľa odborného vyjadrenia spol. AUTOPNEUSERVIS, s.r.o. vyplynulo, že hodnota vozidla bola približne v sume 3.000,-Eur, čo korešpondovalo s výpoveďou svedkyne ohľadom financií na kúpu. Svedkyňa logickým spôsobom uviedla dôvod, pre ktorý obžalovaného splnomocnila na právne úkony v súvislosti s obstaraním vozidla a jeho prihlásením, poukázala na to, že na dlhšiu dobu odcestovala do zahraničia a obžalovaný vedel, aké opravy má zabezpečiť a kde. Rovnako vypovedal aj obžalovaný, dočasné užívanie vozidla odôvodňoval v tomto prípade logickým a s výpoveďou svojej matky korešpondujúcim spôsobom. Obžalovaný bol vlastníkom jedného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ktoré bolo postihnuté trestom prepadnutia vecí, a ktoré používal na páchanie trestnej činnosti. Svedkovia v konaní síce vypovedali, že obžalovaného videli aj na vozidle zn. AUDI A6, to však nič nemení na tom, že dôkazy ktoré by mali nasvedčovať vozidlu ako výnosu z trestnej činnosti v konaní nebolo. Občasné užívanie motorového vozidla svojej matky pritom ešte jednoznačne nemusí nasvedčovať, že jeho obstaranie bolo cestou výnosu z trestnej činnosti. Nebolo možné prisvedčiť ani argumentácii prokurátora o účelovom prepise vozidla na matku, pretože aj z výpovede svedka B.

(manžela) vyplynulo, že svedkyňa využíva vozidlo syna, vozidlo manžela, a teda vozidlo potrebuje na presun do zamestnania.

Vzhľadom na to, že ochranné opatrenie zhabania veci významným spôsobom zasahuje do ústavného práva zúčastnenej osoby vlastníť majetok, bolo potrebné, aby v konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sú splnené podmienky pre uloženie ochranného opatrenia. V tomto prípade však ostali pochybnosti, ktoré mohli viesť k bezdôvodnému zásahu verejnej moci do majetkovej sféry jednotlivca, tu zúčastnenej osoby. Netreba opomínať, že účelom ochranného opatrenia zhabaním veci nie je potrestanie vlastníka tejto veci, ale presadenie verejného záujmu na tom, aby táto vec použitá k spáchaniu trestného činu ďalej neohrozovala bezpečnosť ľudí, majetku či spoločnosti. Nebezpečenstvo, že táto vec bude slúžiť k spáchaniu zločinu pritom nie je možné odvodzovať výlučne z možnosti jej použitia na tento účel. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania však nebolo možné jednoznačne vysloviť záver, že by predmetné vozidlo bolo použité na spáchanie trestnej činnosti (vo vozidle sa nenašli žiadne stopy omamných látok), bolo je výnosom, či v budúcnosti môže predstavovať akékoľvek ohrozenie pre spoločnosť. Len skutočnosť, že obžalovaný vozidlo užíval pochopiteľne, keďže bol povinný ho obstarávať, zabezpečiť opravy a úpravy, nemôže automaticky viesť k záveru, že vozidlo bolo nadobudnuté za výnosy získané trestnou činnosťou obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd výrok rozsudku o zhabaní veci zrušil, pretože ním došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona.

Vo zvyšnej časti uloženia trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona ostal výrok rozhodnutia nezmenený a nedotknutý, a to pre jeho vecnú správnosť, pričom v tomto rozsahu odvolací súd len v stručnosti odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v tomto rozsahu bez výhrad stotožňuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o treste následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.